

[Oluf Johansen.]

hvor disse eksportudvalg havde til opgave at formidle handelsaftalerne. Det skulde naturligvis gøres; men for handelen må der være andre opgaver, alt, hvad der vil leve og vokse, skal forny sig, handelen skal finde nye områder, det er ikke nok at sidde og formidle, nej, der skal initiativ, mod og dristighed til i forbindelse med handelsmæssig kyndighed. Derfor tror jeg, at det set ud fra et landbrugssynspunkt vil være både rigtigt og gavnligt at stille imod den ændring, som der er blevet givet udtryk for fra forskellig side. Konkurrence er en god ting i handel, og landmændene har ikke lov til at holde en konkurrence ude, som vil være til gavn for deres egen handel, for selv at sidde inde med denne.

Der må naturligvis være tid til en afvikling; andelsorganisationerne — hvis de vil løse opgaven — og de private eksportører må have en rimelig tid til overtagelse af den handel, der i en så lang årrække har ligget i eksportudvalgenes hænder. Fra alle sider er man inde på tanken om en afvikling af eksportudvalgene, og man er gennem behandlingen i Folketinget havnet i en forlængelse af loven om udførsel af landbrugsprodukter til 15. november.

Jeg har lagt mærke til, at det socialdemokratiske mindretal i sin betænkning siger, at det bliver den til enhver tid siddende rigsdag, der træffer afgørelsen. Ja, sådan står der: „den til den tid siddende rigsdag træffer afgørelse“, altså til november. Der står ikke, at den skal ledes af den til den tid siddende regering. Disse få linier forekommer mig at indeholde visse politiske perspektiver. En gammel snusornuftig politisk vurdering på rigsdagen før vor tid gik ud på, at når der på rigsdagen samtidig ligger et forslag om bipest og et forslag om oksebremselarven, får vi ministerkrise og valg. Et forslag om bipest foreligger, derimod har jeg endnu ikke set noget om oksebremselarven.

Til efteråret skal altså loven om udførsel af landbrugsprodukter atter optages til forhandling, og forinden er det naturligvis rigtigt, sådan som det ærede medlem hr. Hauch sagde, at de forskellige parter, der har interesse i den fremtidige handel, tilrettelægger deres forhold, sådan som de efter moden overvejelse mener det er rigtigt. Til den tid håber jeg da, forholdene er så afklarede, at den nævnte afvikling kan ske. Mit parti siger dette nu og har dermed reserveret sig sin stilling.

Jeg skal anbefale forlængelsen.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de tre ordførere, som har anbefalet det foreliggende lovforslag.

Jeg finder ikke anledning til at gå ind i en længere drøftelse af, hvorledes situationen vil se ud til efteråret, først og fremmest fordi jeg synes, det er vanskeligt for os at sige noget som helst derom. Naturligvis, når man ikke kan se det, kan der blive god anledning til diskussion, for så kan fantasien boltre sig frit, men jeg skal ikke lade mig friste til at gå ind i en sådan diskussion, jeg vil lade tiden råde og se, hvordan alt former sig.

Til det ærede medlem hr. Oluf Johansen skal jeg sige, at jeg kan ikke se rettere, end at den udtalelse, mit parti har fremsat i betænkningen, er helt rigtig og må være rigtig: at det må være den til enhver tid siddende rigsdag, der afgør, hvorledes lovgivningen skal formes. Jeg ville jo være i en meget ubehagelig situation, hvis jeg skulle være minister og ikke var i overensstemmelse med flertallet. Det tror jeg heller ikke vil ske, og derfor finder jeg det ganske naturligt, at det bliver den til enhver tid siddende rigsdags flertal, der træffer afgørelsen.

Jeg hører ikke til dem, der som de konservative mener at kunne sige, at til 1. oktober kan vi afvikle det hele, eller til dem, der som det radikale venstre mener, at til 15. november kan vi afvikle det hele. Så bombesikker er jeg ikke i mine spådomme, at jeg tør sige det. Derfor finder jeg det ganske naturligt, at loven forlænges til 15. november, og så må rigsdagen og regeringen tage opgaven op til den tid. Måske går det sådan — det er der ingen, der kan vide —, at landbrugets organisationer mener, det er uforsvarligt at høre op med disse udvalg, og at de overbeviser rigsdagens flertal og regeringen om, at det er uforsvarligt, så at man fortsætter med dem. Det er også muligt, man kommer til den modsatte opfattelse — det er der jo meget, der kunne tyde på, når man har hørt det ærede medlem hr. Hauchs tale —, men jeg føler mig overbevist om, at heller ikke det ærede medlem, selvom han ser sådan på det i dag, på nogen måde vil sige, at han er helt bombesikker på, at sådan vil det gå.

Derfor takker jeg for den tilslutning, der er givet til forlængelse af loven — så kan vi jo tales ved igen til efteråret.

Hauch: Det standpunkt, det ærede medlem hr. Krarup gav udtryk for her, deles vel nok af hans gruppe, men jeg tror bestemt